

מ"ת 52022/10 - רבע עתאינה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

מ"ת 52022 ישראל נ' סידה(עצי) ואח'
תיק חיזוני: 396137/18

בפני כבוד השופט רננה גלפז מוקדי
מבקש רבע עתאינה (עוצר/אסיר בפיקוח)
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

ה המבקש, יחד עם נסף, עתרו לעיון חוזר בתנאי מעצרם בפיקוח אלקטרוני, באופן שיבוטל הפיקוח האלקטרוני והשניים יושטו במעצר בית ליל בלבד בין השעות 20:00 ל- 7:00. יתר השעות, ביקשו כי יותר להם לצאת לעבודה באתר בנייה בפיקוחם של בעל חברת בנייה מר מוחמד עתאינה ושל מנהל העבודה מר סעד עתאינה.

שירות המבחן הגיע תסקרים משלימים ביחס לבקשת זו ולגבי המבקש כאן, מצא כי ניתן יהיה לפקח עליו גם במסגרת העבודה, אך הותיר ההחלטה לשיקול דעת בית המשפט.

אחר ששמעתי את טענות הצדדים ואת המפקחים שהוציאו, הוריתי ביום 14.1.20 על דחיתת הבקשה.

הדגשתי את חומרת העבירות המียวחות לבקשתו ולשותפו לכתב האישום, זאת בגין איורע אלימות קשה אשר במהלךו מצא את מותו אדם, מעשים אשר בריגל מצדדים מעוצר מאחוריו סורג וברית. ציינתי את התוצאות ההליך ואת תנאי המעצר אשר בהם מצויים יתר המעורבים.

חרף זאת, הדגשתי כי הקלה בתנאי מעצר יציאה לעבודה אפשרים, אולם רק מקום בו ניתן להבטיח את בטחון הציבור, בפיקוח ראוי וככל שניתן גם במקום שהוא סמוך למקום המעצר המפוקח.

מצאתי את סעד עתאינה, המפקח המוצע, כמתאים למשימת הפיקוח, אולם מאחר שהבהיר בעדותו כי לא יוכל לבצע את עבודתו כיאות אם לא יתאפשר לבקשתו לשחות לפחות 15 שעות מוחוץ לביתו, וכן הבביר כי הוא מתניד בין שני אתרים עבודה, בקיסריה ובחברה, מצאתי כי תנאים אלו אינם ראויים בנסיבות של המבקש וגם אינם אפשריים פיקוח ראוי והדוק על שמירת התנאים מצד המבקש.

על החלטה זו הוגש, כאמור, עrrר לבית המשפט העליון.

בית המשפט העליון בהחלטתו מיום 19.2.20 (בש"פ 20/199) הפנה לנימוקי החלטתי וצין כי לא נשלה לחלוtin

הבקשה, אלא נדחתה לאור פרק הזמן שאותו התקבש בית המשפט לאשר ומיקום מקומות העבודה המוצעים.

מכאן, מצא בית המשפט לקבל את העורר באופן חלקו "ולאפשר לעורר לצאת מדי יום לעבודה בין השעות 00:00-16:00 בתנאים ובהגבלות שבית המשפט קמא ימצא לנכון ולמתאים".

בעקבות החלטה זו, קבעתי דין להיום.

lidion התיציב המבוקש כשיימו בא כוחו וכן בעל החברה, מר מוחמד עתאמנה, אשר כאמור, נכון עיסוקיו ושל נימוקים נוספים אשר הובאו בהחלטתי מיום 14.1.20, קבעתי כי אין יכול לשמש כמפקח על המבוקש. מר סעד עתאמנה, הוא מנהל העבודה אשר נמצא מתאים למשימת הפיקוח לא הגע לדין.

ב"כ המבוקש טען, אולם, כי אין מניעה שסעד עתאמנה יעמוד בשעות העבודה המוצוממות אשר נקבעו על ידי בית המשפט העליון ואף ישנה באתר בנייה אחד בלבד בחדרה, אולם הדבר סותר אמריות ברורות מצדו של מר סעד עתאמנה בדיון מיום 13.1.20.

באוטו דין הבהיר כי המבוקש אמר להגיע לאתר העבודה בחדרה ברכבו של מר סעד עתאמנה, אשר מגע גם הוא מהצפון ויאסוף אל רכבו את המבוקש אשר יבוא לנקודת המפגש על ידי אביו ויחזרו באותו דרכם בתום יום העבודה, ככלומר שעות העבודה של מר עתאמנה מוגבלות בהתאם לשעות שבahn יוכל המבוקש לעבוד. החלטת בית המשפט העליון מיום 19.2.20 מאפרשת, הלכה למעשה, 8 שעות עבודה בלבד (בצירוף שעתיים נסעה הלוך ושוב). נכון דבריו הבורורים של מר סעד עתאמנה בדיון אשר התקיים ביום 13.1.20 בפניהם, לפיהם הוא עובד בשני אתרים העבודה שונים ופחות מ- 15 שעות ביום לא ניתן לו לבצע את תפקידו כנדרש, אני יכולה לקבוע תנאים אשר מגבילים אותו, מבלתי לשם מיפוי כי אכן הם ניתנים לקיום מצדך.

במצב דברים זה, בפני המבוקש שתי אפשרויות - הראונה להציג חלופה תעסוקתית במקום העבודה מוגדר אשר תתאים מבחינת היקף השעות האמורות בהחלטת בית המשפט העליון, השנייה לבקש לקבוע דין יתייצב המפקח המוצע על מנת שתישמעו עמדתו ביחס למקום העבודה ולהיקף השעות.

בקשת המבוקש בדיון היום לאפשר לו לצאת לעבודה בשעות אשר נקבעו בהחלטת בית המשפט העליון באתר העבודה בחדרה בלבד, מבלתי שה坦אים הללו מוסכמים על ידי מי שאמור לפקח עליו, ומבלתי שאותו מפקח יבהיר כי בנויגוד לדבריו בדיון מיום 13.1.20, יוכל לעמוד בתנאים הללו - אינה יכולה להתקבל.

המצוירות תמציא ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ח שבט תש"פ, 23 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.